

quando est notabilis disparitas inter contrahentes.

15 Aliqui, quostacti nomine refert Suarez, et c. 8. n. 8. li-
mitant, ut dolosum non renatur ex religione iuramenti,
quando verba amphibologica possint habere aliquem
proprium sensum adaptatum intentioni turantis, authæc
ex aliis conjecturis deprehendi posset. At iure optimo
Suarez, in qm limitationem reicit. Quia ratio addu-
cta non probat idem in hoc casu.

16 Tandem si dolose intans cogitetur in foro externo stare promissi, teneore ratione scandalis folius parere, sicut de fide professio tradunt Doctores. Sic Leonardus, 1.3 de iust. c.18. dub. 8.m.61. Quod intelligo, nisi in penam fraudis sic damnaretur, iuxta decisionem legis regia sic statutensis, quam nunc resurrixi: tunc enim teneatur parere sententia iniunctam illam dolis penam inferenti, nec initienti presumptioni verianim. Quando enim soli huic intentionis pizamptionis sententia ininterretur, non esset in penam, & ideo ratione folius scandalis obligaret.

C A P V T XI.

De obligatione iuramenti per iniuriam, ut sol-
uendi viuras, aut per metum, aut per dolum
extorti.

S V M M A R I V M.

*Quotque fides sibi datur, ut iuramentum. I.
Proponunt probatio iuramentorum per iniuriam extortum, ut sol-
lendis oportet, non ligare, n. 4.
Iuramentum sollegitur, n. 5.
Iuramentum sollegitur, ut iure uiuere, peccat idem ut perpende a non parere,
sive ab quo necessitate Refutus quedam sententia, n. 4.
Explicatio sententia Aduersi, n. 5.
Quid si ex ipsorum contra nos confesum est? iuramentum. 6.
An ex iuramento sollegetur iurari, acquisitum actio & ius iurari
Referunt quedam sententia, n. 7.
Explicatio sententia Aduersi, n. 8.
An et iuramento iuratis momentanea solutione, & statim reperando,
quid si iuramentum ait non respondere. Et remissione, quid si in-
tuitum ait non petere relaxacione illius, n. 9.
An posse iurare hic restinet iure promissa via recompensationis,
quasi statim a soleris libi debentibus, vel partem oportere & cum
iam illis fit fibra debet, restire via compensationis aliam partem
cum 10.
An si alia via tantumdem sibi debet iurari, licet hac compen-
satione utilia.
Sacrifici argumentum, n. 11.
Pof. n. 12. iuramentum nisi summatio.*

NON est in præsenti tractandum de iusta relaxandi
huiusmodi iuramenta causa, & à quo & quando re-
laxari valeant. De hoc enim agemus c. 21. Nec in præsen-
ti tractantur, an haec iuramenta confitimus contra cum;
de hoc enim agemus c. sequent. Sed in præsenti est lemma
de legitima horum iuramentorum obligatione, antequam
relaxentur. Triplex ergo est quædo di puranda. Prima de
iuramento extotto per iurandum. Secunda, de extotto per
metum. Tertia, de extotto per dolum.

Questio I An iuramentum per initiam extortum, ut soluendi vias obligat? Et quidem pars negans inde suaderi videatur. Quia cum ea solutio sit iuramento inutilis, immo valde noxius, vt propter, qui peccat mortaliter recipiendo, & tenet eisdem iuranti restituere, videatur ea a-
ctus oriosus, ut inutilis, & sic peccatum tanquam actus o-
riosus, & praebeam anam peccandi, ac cooperans vias in
crimini. Secundò, quia iuramentum accedit promissione
soluendi vias; quia quidem ex omnium mente nullaten-
tus obligat. Ergo nec iuramentum. Quippe cum pinci-
palis obligatio non subsistit, corruit etiam accessoria. Re-
gula Cum principali, si de regula iuri. Et confirmatur, quia
si id iuramentum obligat ad vitandum periculum, facien-
dum veram affectionem illam de futuro, eam enim non in-
plendo estet mendacum; obligabit utique ea promissio
absque iuramento, taliter sub ventiali, ratione vindicti
eiusdem mendaci. Quippe iuramentum upponit verita-
tem, aut falsitatem resilio asserit, & non ea inducit. Et hoc

Suarez. t. 2. de religione, tractat. de iuramento, lib. 2. c. 16. n. 4.) non est necessarium ad obligationem iuramenti, ut eius materia sit per se & nude considerata actus virtutis, sed satis est, vt ex se sit indifferens, & seclusa promissione, nam ea supposita in utilitatem hominis, exire in induit eum honestus, & virtutis. Caelestina ergo ideo dicit esse virtutis hanc vibratur solutionem, quod si actu harritatis erga ipsum remittere iuramentum, redimendo suam vegetationem; & idem dicit de solutione pecuniae promissae la- roni iurecirando firmata. Quod si dicas, tempore solutionis fape iam confessae vexationem; respondet tunc etiam dici eam redimi, eo quod confundatur redemptio vexationis corpora tempore promissionis. Item dicunt So- us, Aragon, Valentia iudicem, & Vazquez eadem disp. 17. n. 59. quoquentes de solutione pecuniae promissae iuramento la- roni, hac enim ratione tenuerunt eam esse actionem virtutis,

de consequenter tenetur dicere, eius iuramentum tan- quam rei illicita minime obligare.

At haec limitatio non placet; & ideo dicendum est id iuramentum obligare. Quia etsi in promissione culpa dimissa fuerit, non obest obligationi iuramenti, dummodo culpa non innescatur in solutione promissa. Ut probant c. 9. n. 23. At culpa iniqua inducit ad peccatum invenientiam in petitione, si veritas non erat paratus, nec erat causa excusans, non reperitur in solutione. Quippe iam vibraturis est paratus ad recipiendum, alias non recipereret, sed remittere iuramentum; & concurrunt iste solundi cause, quae n. 3. explicimus. Et ideo haec solutio, vrpote ex iustis causis facta, non censetur cooperatio ad pecca- tum recipientis, sed permilto illius peccari ex causa inita. Et ideo ita sententia Imla, &c. Debitoribus, in fine, & ibi felin. n. 7. Suarez cod. t. 9. n. 7. & 8.

Posterus limitatur, nisi virium virare esset expressum in ipsa promulgatione iurata. Quia cum tunc sit notoria via, et forma exactiois iuratum, non obligat iuramentum, & ideo nulla opus est relaxatio eius. Vt si promitteret iurans solvere duodecim pro decem mutuo recipi. Ita *Baldus* c. 5. de iure iurandi. At haec limitatio caret proficiens fundamento. Quia ea vitij expellit non efficit, quin solutio sit licita ac proinde iuramentum obligabit. Erat docent *Cardin.* c. *Delitores*, ad finem, de iurever. & iob *Felius* n. 2. *Alexand.* de *Neu* n. 10. *Cavari* de *paeti* 2. 9. §. 5. n. 2. vers. *Quinto ex his*. *Selua de sureurando* 4. part. q. 6. n. 5.

promittere nolenti alteri mutuare, non solam licet in
tui necessitate petentis mutuum : vt probauit capit. 8.2
ann. 1. vsque ad 17.) at extra hanc necessitatem nulla est
obligatio mutuandi, ac proinde tunc nulla prorsus redi-
etur vexatio. Tandem, quia n. 5. probabimur nulla exi-
stere iusta promittendi vires causa obligare id iuramen-
tum ; cum tamen tunc nulla redemptrionis vexatio inue-
nitur. Et ideo dicendum est eam solutionem suppedita
comissione esse actum virtutis magnae veritatis & fa-
elitaris, etiam quando promissio ex se non obligabat : est
iam actus confundandi licite propriam existimationem
et honorem, stando promissis etiam in extortione business.
Praterea solutio illa est valde virilis ad confortandu-
m aedicta, & vt perentibus mutuum, quo indigent, fide-
mebeat, si viriliter se peritis promittant iuramento, &
mutuum illud inueniant. Atque est etiam per le solu-
tiones illa soluta recipiens, & quatenus est ex parte solu-
tientis, conferre ei rem virilem, et si aliunde sit inutilis ei, ra-
tione obligations restitundi. Que cause fatis sunt ad
in solutionem cohonestandam, licet non sufficientant, vt
non iurata obligeret.

Hac autem sententia dupliciter temperatur ab aliquibus. Priors, ut intelligatur, quando iurans solvere tempus, et casum promisit; si enim illicet, ut nulli nulla tute excusat, sed ad expendendum prodige mucuum in ludis illis, aut, cum merceribus, petiti negotii promittendo sub iuramento, non obligabitur iuramentum. Quod inde, & promittere & solvere vires sint illicita, vepote aut omni causa legitime excusant lunt definita, & centurio cooperatio quedam peccato recipiens. Hanc sententiam tribuit *Felius* c. *Debitores*, nam 7 de iure*verandis*, *lossa finalis* in *textu*; sed falso, rursum enim dicit *Glossa*, vires vires promissas non esse peccatum; nam si tale vel (inquit) non posset obligare iuramentum eas soluerat. Vtrumque autem est verum. Eamdem tribuit *Suresnes*, de relig. tract. de iuramento, lib. 2. t. 9. num. 7. *Bellamer*, & nonnullis aliis in eodem c. *Debitores*. Sed neminem inueni id dicentes. Sed huius sententia est aperte *Caucian*, 2. q. 8. 9. & circa solut. ad. dub. vbi dici iuramento non obligare, nisi quando eius executio est actus virtutis, & solutionem viarum promissarum non esse actum virtutis, nisi quando inducit ratione redempcio vexationis, viare cum in hoc casu non sit redemptio vexationis, non obligabitur iuramentum hoc, iuxta eius sententiam. Et tenet *Valentia* 2. disp. 59. 21. punct. 4. col. 5. vers. 1am deundo: ait enim eam solutionem esse peccatum; ac proimia, lib. 5. t. 6. n. 16.

At dicendum est, nec in, nec actionem, nec obligatio, & nem etiam fecundariam acquiri virilario, sed rotam illius iuramenti obligationem acquiri Deo. Quod non obscurus significat *textus* eo t. *Debitores*, dum ait cogendum virilario reddere Deo iuramentum, ubi cautele Dei eminuit, quasi ipsi soli sit acquisita obligatio. Item, quia sicut vi non fuerit obligationem illius promissionis, co quod turpis sit ex parte recipientis, ita nec fuerit obligationem iuramenti, ut ex ea aequiratur ins aliquod recipienti. Nec obstant aduersa in contrarium n. praecepit. Quia t. *Debitores*, portus probat haec sententiam, ut proxime ponderatum, & coactio, de qua ibi fit mentio, est factienda exiudicis officio, utrumque exequatur obligationem Deo quam sit non auctor ad instanciam patris, nisi actionis invenientis. Nec obstat feudo cum argumentum, & eius confirmationis, quia illarelexatio seu remissio partis non idea exculcat iuramentum obligationis; quasi ea sit acquisita ipsi partis; sed quia Deus illam non acceperat, nisi quatenus est in illius partis utilitate, quare certe latice temeritate illum suam utilitatem. Et ideo hanc partem sustinet *Antonius* eo t. *Debitores*, nu. 7. paulo post medium. *Fortunius Garcia* de ultimo fine, sicut 2. principali, nu. 465. *Cosmar* de padri 2. p. 8. 3. n. 2. *vers.* Primum eis hoc intellexi. *Molinario* 1. de iust. disp. 150. col. 2. & 3. & 10. 2. disp. 515. coh. 4. vers. 1. *Vt rursum autem Suresnes* 10. 2.

379

dilegit tractus de iuramento, lib. 2. cap. 27. fine. Leonardus lib. 2. de iuris 17. lib. 6. n. 5.

9. Satis autem obligatio huius iuramenti momentanea solutione, ac statim absque aliqua iuramenti relaxatione potest solutum repeti. Quia iuramenti tantum fuit de solvendis illis viis, quamobrem si solitus est illi satisfactum, ut pote quod repetitionem non exclusit.

Constat ex c. ad audiendum, de his quae ibi: Non obstante iuramento predicto, quo non ad non repetendum, sed ad refugandum, solutum de tenet. Atque ita docent Glossa ibi, v. Resignandum; & ibi Holsiensis paulo post principi, super v. Resignat. Ioan. Andr. n. 2. Antonius n. 9. Anchorn. 4. Abbasib; in principio. Couar. de pat. 2. p. 8. 3. n. 2. in principio. Gutiérrez de iuramento 1. part. 1. n. 3. Suarez. cod. lib. 2. c. 9. n. 16. Leonardus lib. 2. de iuris 17. dub. 7. n. 51. & c. 42. dub. 6. n. 27. Quod si iuramentum effet quoque non repetendum, non effet integrum repetere, nisi prius imperata huius iuramenti relaxatione. Ut colligatur a contrario sensu ex eis. Ad audiendum. Item, quia id iuramentum potest licere ferari; & proinde obligari. Erat docent Glossa, Holsiensis. n. 9. super v. Non ad repetendum. Antonius, Anchorn. n. 6. Abbasib; 2. Couar. Gutiérrez. n. 17. Bart. I. Si quis pro eo in principio. a. o. d. defendetur. Quare dum D. Thom. 2. 2. q. 8. 4. 7. ad 3. sic ait: Potest autem reponere in iudicio, quod solitus, vel prelatu denunciare, non obstante quod contrarium iuravit. Illa particula. Non obstante, refutetur ad solam posteriorem partem, ita ut sensus sit, quoniam iuraverit non denunciare, potest denunciare. De qua parte, & quando iuramentum fuit etiam de non petenda relaxatione, dicimus ex. 21.

10. Tandem dubitur, an in hoc viis iuramentum debito ratione iuramenti deum compensatio. Quia difficultas procedit retenita opinione, quia in iuris tenebimus, re late virum que disperata, quia sustinet iuramentum soluere debitur, vel aliquid dare, satiascerere iuramento, & compensatione viatur, ex quod creditor ille tantumdem sibi debet. Procedit ergo difficultas, quando est licita compensatio non obstante iuramento, an ea habeat locum in hoc casu. Et quidem dupliciter potest intelligi hec compensatio. Primi modo, quando compensatio debet fieri cum ipsomet viaturum debito, ita ut iurato possit non solvere vias illas iuramento promissas, sed via recompensationis cuiusdam anticipare casum, quia si solitus, viaturius eas est sibi debitus. Sicut aliud debitum posse quisquam via compensationis huiusmodi retinere, quando certus est statim eo soluto esse tantumdem sibi debendum. Et quando de hoc modo, est dicendum neiquam satisficeri ei iuramento, viendo hac compensatione. Quia non obstante aperta & presenti actionis viaturum in iustitia, iuratur iurato solutio. Ergo excluditur compensatio cum illa iniustitia. Erat docent Sora lib. 8. de iuris qu. 1. art. 7. circa solutionem ad 3. res. Fortasse hic. Sayro in clavis reg. l. 3. cap. 6. num. 15. fine. Suarez. tom. 2. de religione, tractatu de iuramento, lib. 2. cap. 37. num. 21. Molina tom. 2. de iuris. disp. 50. col. 12. vers. Ad confirmationem. Ex quo infertur, ne licet huic, si promittere decem, soluere quinque via compensationis. Quia iam non ea anticipatur, sed re vera quinque sufficiuntur debita. Sed adhuc id non licet, ait recte Sotus ibi; idque probat ratio facta, quod id iuramentum excluderit quancumque compensationem cum ea iniusticia facienda.

11. Posteriori modo potest hec compensatio intelligi, quando viaturius ille alia via ratiundem huic iuramentum faciet, aut post iuramentum debet. Et hanc compensationem negant etiam Sotus & Sayro ibidem. Et Suarez ibidem dicit de multum dubitare de contraria sententia, & in hanc magis inclinat. Quia tunc non habet locum compensatio, quiaad veram debiti remissionem; cum mutuarius re vera non remittat debitum, non enim valeremus. Nec etiam exterius recompensat, cum nihil de novo tradat, supponitur enim alias acceptum. Ergo ad satisfaciendum iuramento exigunt materialis traditio. At verius iudico satisficeri hac compensatione. Quia remittendo, quantum est ex parte sua, licet illa remittio-

ti aliumne irrita, ratione involuntarii missi ob iniuriam, censetur in communem exsolutione soluere & tradere rem debitam. Et confirmatur, quia si debitum effet absque iniuria contractum, satisficeret iuramento hac compensatione. Ergo a fortiori satisficer, quando est per iniuriam; nec enim hoc maiori privilegio gaudere debet. Et Ideo hanc partem tueri Molinae pro re latu.

Ad argumenta num. 2. proposita responderetur. Ad primum constat ex dictis num. 3. vbi em solutionem effe vilem, & acutum virtutis probauimus. Ad secundum dictum cum Abbate. Debitoris, n. 2. de iure iurandi. & ibi Imola. n. 5. & communi Doctorum ibi, quando causa irritans principale concurrevit in accessorio, corrueat accessorium cum principali, securi quando non concurrevit, tunc enim confitetur corrumpe principale substantia accessorio. Quod hic continetur: principalis enim promissio est irrita ob extorquentis turpitudinem; quem non intenetur in ordine ad Deum, respectu cuius solitus id iuramentum obligat. Vel secundum dictum cum Couar. de pat. 2. p. 8. 3. n. 2. vers. Tertia hinc tollitur, id iuramentum non esse accessorium promissione, nec ad causam confirmandam adduci, sed esse principale, & perlestant, obligans ad efficiendum Deum testem verum illius veritatis de futuro asserto. Ad confirmationem dic, & promissione illam simplicem, & iuratum conuenire in existente veritate de presenti, id est, ut cum iuratur, vel promittitur, adstantius implendi. Quia illa veritatis defensio concineat verum, & formale mendacium. At vero quod veritatem de futuro, ad quam pertinet executio tui promissie, non semper est malus defectus veritatis, immo quandoque est subcepto, ut quando promittitur non iuratur res mala. Erat docent de iure iurandi, quippe de deficitus huius veritatis non spectat ad dictum, nec consistit in mente, sed potius pertinet ad factum; & ideo non constitutus verum & formale mendacium, quod est contrairemente; sed pertinet ad quandom infidelitem, quem solum habet locum, quando fidelitas erat subcepto. Ad tertium dic iuramentum, & eius obligacionem non coniungi mediis obligationis promissione seu assertionis, sed mediis illis, sive obligant, sive non. Ad quartum dic eam regulam procedere, quando exceptio legitime opponitur: at ad non soluendas vias iuratas nequit exceptio legitime opponi propter peritum, nisi obiecta prius iuramenti relaxatione, & ideo illa obiecta inuabat exceptio hanc, ut iurato non teneatur soluere. Ad confirmationem dic eaprocesso, vbi non est pecularis causa obligans ad illam solutionem, qualis est in hoc casu, gratia peritum vitandi. Ad ultimum dictum illum procedere, quando est cui solutio sit, potest remisur ab eo restituendi onere retinere. Quod in hoc casu non contingit.

SUMMARIUM.

An iuramentum metu extortum obligat? Refutatur opinio. n. 13.

Explicatur sententia Authoris, n. 14.

Cum matrimonio & votum metu extortum, non obligant, cum iuramentum obligat. n. 15.

An iuramenta metu extortum iuramenti, momentanea solutione, & license scilicet repete, etiam si iuramentum non repente sit; & an detrahit, & si concedenda relaxatio, quoniam metu levius sit. num. 16.

Vbi hoc ultimum ponitur veniente. Et ibi, ut sit loca compensationis.

An integrum si iuramentum hoc prastare, cum animo petendi relaxationis, & ea obiecta non implendi. n. 17.

An id iuramentum obligat sub culpa mortalium. n. 18.

An obligat adiutum contractibus inuidios, & iure retrobatio? Refutatur opinio. n. 19.

Explicatur sententia Authoris, n. 20.

An iuramentum accedit consilium & matrimonio, metu extortum obligat. num. 21.

Quid si accedit constitutione procuratoris conditio. n. 22.

Quid si constitutione dote, & arruptione, constat. n. 23.

Quid si accedit votu, aut professione religionis; constat. n. 24.

At & carcere in iusto relaxatio, cum iuramento redunders, tenuerit radices quoniam tenuerit in iusto moris iuramentum; & quid si cum suis inno- cens, si in iuste gaudemus, iuramentum allegant & probant. n. 25.

Quia si carcer sic iniuriosui, aut timerint iniustis sententia Refutatur varia opinione à n. 25. c. 1. quae ad 31.

Explicatur sententia Authoris, n. 25.

An idem dicendum est, si huius iurari est exercitum non fugere, n. 23.

Quid si personum non fecit cogitacum, aut re vera tunc non fuit. n. 24.

An id iuramentum posse ad Episcopum relaxari, quando est carcer iniuri- osus, aut tenuerit iniusta iuramenta. n. 25.

Quid ubi nulla est iniuria? n. 26.

Soluuntur contraria; & explicatur l. 2. 8. tit. 11. pars. 5. n. 37. & c. 2. de iure iurandi.

Possunt num. 37. inueniri reliqua summaria, que desiderantur.

13. QVASTIO 10. An iuramentum metu extortum obligat? Et est per se, quando promissio per iuramentum extortum, alias nulla est ipso dubitandi ratio. Et quidem id iuramentum non obligare tenuere aliqui antiqui, quos referit Glossa c. 2. v. Poffe, de iure. Idque tudent vnuera rationes alliae nu. 2. Quippe omnes illae que procedunt in hoc casu. Sed quia illas solvit, precepit, probatur specialiter in hoc casu, ex c. 2. de iure. Vbi de Episcopo iuramentum repetitur res, quibus iniuste spoliatus est, sic dicitur: Ipsius Episcopus nullus iuramentum vinculat super haec posse constringi. Secundo, ex Regia 12. tit. 11. pars. 5. ibi: Perinde, oportet ergo, quod si se prometendo virum a ovo, de dare, o facere aliqua cosa, magis se obligasse, quam de facere lo que promete, de decimis, que non est tenudo de complir la promissio. Tertio, quia huc obligari iuramenti non acquiritur homini, sed fili Deo. (Vnum. 3. explicatum.) Deus autem non acceptat promissiones metu iniuriolo extortas, & id est votum sic extortum non obligat. Ergo, nec huiusmodi iuramento. Tandem, quia matrimonium sic extortum est pro�ris tritum; nec videtur diversa ratio de iuramento.

14. Verum tanquam certissimum est tenendum, id iuramentum obligare. Quippe id expresse deciditur c. si vero, & c. Verum, de iure. & c. Ad audiendum, de iu. quia vi. Et tener. D. Thom. 2. 2. q. 8. 9. 4. 7. ad 3. & q. 9. art. 3. ad 2. receptus ab omnibus Theologis; 3. & 39. & ab omnibus iuris peritis in predictis locis. Quod probatur rationibus traditis n. 3. quibus declaratur promissione hanc esse de acta virtutis, & re veri. Quippe eadem rationes militant in hoc c. eu. entu, ac in illo; cum in vroque tota dubitandi ratio consurgat ex iurata extorquentis iuramentum, qui & tenuerit promissum tenetur restituere.

15. Hinc deducitur discrimen inter votum, & matrimonium metu extorta, & iuramentum sic extortum; illa enim sunt pro�ris irrita; hoc autem est validum. Cuius discrimen rationem facile est assignare, sustinendo probabilem sententiam, que ait illa duo priora esse iurato solo iure Ecclesiastico. Dicimus enim ratione esse, quod idem iuramentum non irritari iuramentum sic extortum, immo illud seruandum precepit ob diuinum nominis reverentiam. At sustinendo probabilem sententiam dicentem illa esse iure naturali irrita, est difficultatio discriminis. In qua assignanda non immoror, quia hoc argumentum est, quod validè vrget ad probandum nostram sententiam dicentem illa esse iure iure Ecclesiastico irrita.

16. Satis autem his iuramentis coactis, momentanea solutione, & statim est integrum iuranti repete. Quod si iuramentum de non repetendo factum sit, est prius relaxatio huius iuramenti ab Episcopo petenda, sicut nu. 9. idem diximus de humili iuramento soluendi vias. Necce his iuramentis acquiritur ius & actione parti, sed foli Deo. Sicut de iuramento soluendi vias probauit n. 8. & DD. ibi citati de vroque loquuntur. Immò, quidam concidentes hanc actionem in iuramento soluendi vias, ead denegant in iuramento extorto per metum. Hi sunt Aragon, Valencia, & Sayro relata n. 7. Atque an licet ut compensatione in hoc casu, est idem omnino dicendum, quod n. 10. & 11. diximus de iuramento soluendi vias. Et in vroque iuramento loquuntur DD. ibi relati.

Nec credo peccatum sic iurantem, si habeat animum non implendi iuramenti, obiecta tamen prius illius relaxatione; secus si absolutum non implendi animum habet. Quia in priori cunctu nulla interrogatur iniuria extortum.

17. Sicut si accedit constitutione procuratoris conditio. n. 22.

de iure*ur* in 6. *Vincentius*, quem refert ac sequitur *Abbas cap.*
Cam contingat, n. 4. de iure*ur*. & ibi *Aleci*. n. 18. & ibi *Anania*
n. 4. ait forte posse hoc defendi. *Felin*. c. 2. num. 2. & *C. Sivevo*,
num. 8. *Sax* t. de iure*ur*. & c. 2. num. 35. *vers*. *Tertius* c. 7. *de sponfal*.
Grammaticus dec*is* 10. n. 70. *Cornelius* in *lectura* d. *autb*. *Sacra*
menta *puberum*, num. 7. *super verbo Nullius effemimenti*, & ibi
Carthus *unior* in *repetitione* illius ma. 13. & ibi *Carthus* in *repetit*
n. 6. dicens in force ciuili non obligare, fecit autem atten
to iure canonico, & hoc in formo extero, & non in
conscientia. *Hippolytus* de *Marfilis* l. *penitentia* n. 7. ff. de *quest. Ro*
Laudis con*is* 10. m. 130. vol. 4. & *Con* 5. n. 80. & 81. vol. 1. *Maria*
nna Socinus *unior conf*. 3. in *nu*. 34. *vol*. 2. *D. Antoniu*. 2. p. *tit*. 10.
c. 6. *in principio*, *cafu* 5. *ioan de Selas* *iureur*. 3. p. 4. *nu*. 33.
& 34. & 37. & n. 41. *Angelus* *v. iuramentum*, n. 10. *sylvestr*
v. iuramentum, 4. q. 8. *Gregor*. *L. finali*, v. *Que la fizo*, in
fin. *tit*. 11. *parit*. 3. *Sarmiento* *dreditibus Ecclesiastis* p. 1. c. 4. *nu*. 7.
Petrus Gregorius *syntagm*. *au*. p. 3. *li*. 12. n. 4. *Flaminius* de *re*
signat. *benefici*. *lib*. 1. 3. q. 2. n. 12. *Azor* *tom*. 1. *institut*. *moral lib*.
c. 7. q. 2. Et clare indicat hanc partem *Angelus*. Si quis pro eo,
in *principio*, n. 8. ff. de *fidei curia*, dum sit esse petendam iura
mentum *huius relaxationem ad cautelam*; quasi credat can
vere non esse necessariam defectu valoris iuramento. Et
hanc sententiam ait posse teneri *Card*. c. 2. *Cum contin*
gat, n. 1. *vers*. *In glossa penit*. *Ruimus confite* 170. *nu*. 18. *vol*. 1. &
praxi apud iudices seculares esse receptam restatur *Conar*,
in *nu*. 7. *sequunt* referendus.

20 At probabilis credo id iuramentum obligare, indi
gereque relaxatione. Probatur ex rationibus traditis n. 5.,
qua proflis militant in hoc casu, cum implere hos con
tractus, & facere hoc iuramento, non sit peccatum, sed
etius virtus, nempe, redēptionis, vexationis & fidelita
tis nec obligatio iuramenti partis in iuriam irro
ganti, sed *Deo*, qui nullam iniuriam inicit. Preterea, qui
iure naturali h̄c iuramenta non sunt irrita. Vt ex se con
stat. Nec etiam iure humano, ut constabit ex solutione ad
contraria propositum precedentem. Ad primum respon
derem, *Cum contingat*, & c. 2. & 4. Quamvis p̄dūm, decidere
eos contractus iure ciuilis iuritos confirmari iuramento,
ita ut irenocabiles maneat, nec sit locus relaxationis
quod importante ea verba posita in c. 4. *Quamvis padum*,
Omnino seruari debet. Ut ibi extenduntur *Dominicus* num. 4. &
Francis n. 3, unde dum ex*scriptum*, nisi iuramentum sit metu
prælitum, tantum volunt defitire huicmodi iuramen
tu*ta* confirmandi contractus virtute, & reddendi illius
ita irenocabilis, ut non sit locus relaxationis. Et similiter
dum *autb*. *Sacramenta puberum*, dicit huicmodi iuramen
tu*ta* etiam in contractibus maiorum, qui alias validi erant,
esse nullus momenti, intelligit quoad obligationem
homini acquisitam, & quoad eius fitimatum, nam ratio
ne metus potest facile relaxari. Ad secundum dic non a
quiparai dolum & metus quoad omnia, sed in neutrō
modo prælitum iuramentum confirmare contractum, &
vtrique modo possit relaxari. Diferunt autem, qui quan
doque auferit confirmationem, & ideo tunc reddit omnino iu
ritum iuramentum. At metus nunquam illum auferit, &
ideo nunquam iurit. Ad ultimum dic non suppleri iu
rimento defectum spontanea voluntatis, & ideo eo non
confirmari contractum, ad quod spontanea voluntas de
sideratur. At hæc non est necessaria ad iuramenti obliga
tionem. Eratque hanc partem queruntur *Monachus* c. *Quam*
vis puctum, n. 2. de *pactis*, in 6. *Archid*. ibi n. 1. dicens hanc se
tutio*rem* *Dominicus* n. 10. Nata ibi super *Glossa*, v. *Non vi. An*
tonius. *Cum contingat*, n. 3. de *incurred* & ibi *Cardini*, num. 1.
vers. *In glossa penultima*. *Imola* n. 3. *Alex de Novo*. 3. *Baldus* c. 2.
n. 1. *de iureur* & l. *Padum doctale*, 2. q. 1. C. de *collat*. *Cornelius* in
repetit. *autb*. *Sacramenta puberum*, nu. 132. C. *si aufer*, *venit*, &
ibi *Humbertus de Bonone* in *repetit*. *eu* *dem* n. 2. *Iafon* in *eiudem*
lectura, n. 3. & ibi *Paulina* in *lectura* nu. 5. *Pontianus Garcia* de
ultimo *fin*. *illat*. 22. *principali*, p. 4. 63. & 47. 6. & 48. *Afflita*
decis. *Neapol*. 312. n. 6. *unctu* n. 5. & *decisione* 39. n. 11. *unctu*
n. 10. *Cesar*, 4. *decreta* l. 2. p. 1. 3. 5. 5. n. 2. & *de pactis* 3. p. 8. 4. n. 2.
& lib. 1. *var*. c. 4. *num*. 7. *Ant*. *Cucus lib*. 5. *inflis*. *maiorum*, *tit*. 10.
n. 126. *Molina lib*. 2. *de primogenitu*, c. 3. n. 13. *unctu* n. 12. *Gutier*

rez de iuramento l. p. c. 57. *nu*. 19. *Seraphinus* *de priuilegiis iu*
rementi *priu* l. 110. n. 8. & n. 19. *alter Molina* 10. 1. *de iustitia*, diff.
149. col. 2. *vers*. *Quatuor iuribus*. *Leonard*. 1. 2. *de suffisa*, *cap*. 17.
dub. 7. n. 51. & c. 42. *dub*. 6. n. 32. *fine*. *Suare* 10. 2. *de relig. tratt*.
de iuramento, l. 2. 6. 11. & *num*. 14. *v* que in finem. *Fabri* in *fin*
controversia, l. 2. *cap*. 17. *col*. 3. *vers*. *Rebendo id ita esse*. & *vers*.
Denice quid dicunt & l. 8. c. 1. o2. *per totum*.

Alij primo extendunt, ut iuramentum accedens (pon
salibus, & matrimoniis, extortis meo grani, valeat, ac sub
inde relaxatione indiget. Doctores huius sententia, &
rationes reuul lib. 4. de matrim. *disp*. 20. *nu*. 14. & *dis*. 21.
n. 2. dicens eam esse fatis probabilem. At tanquam prob
abiliori amplexu sum (& nunc amplior) ea *dis*.
20. a. 15. & ea *dis*. 21. n. 3. contrarium sententiam dicen
tem id iuramentum non valere, nec indigere relaxatione.
Quod in vitroque ultra Doctores ibi allegatos tenet *Azor*
1. *institut*. *moral lib*. 1. 6. 11. q. 13. & 14. & loquens de iu
ramento accedenti matrimonio coacto tenet *Emmanuel Sa*
in *nu*. *Sam v. iuramentum*, p. 9. Et ratio est, quia sponsalia &
matrimonia coacta interdicuntur ob publicam utilitatē;
ex his enim innumeris discordia contra communem re
publice pacem & bonum pullulant. In quo euente iu
rumentum non obligare probauimus hoc lib. c. 9. *nu*. 4. Et
quamvis libere posita implere ea sponsalia, aut matrimo
nium, nulla sit culpa: at implere coacte ex iuramento ne
cessitate est culpa, proprie tubatum libertatem, quam in
ijs contractibus iure canonico pertinet. Quod fatis esse ne
iuramentum obliget, probauimus eodem c. 9. n. 25.

Secundo alij extendunt, ut validum sit hoc iuramen
tum accedens constitutione coacto procuratoris ad ma
trimonium. Sic *Azor* 1. *institut*. *moral lib*. 1. 6. 11. q. 10. Ve
rum contrarium probauit lib. 4. de matrim. *disp*. 21. *nu*. 6.
cum *autbor* aliquibus relatis ibi n. 5. Quia (vt probau
it eodem lib. 4. *dis*. 12. n. 22.) ille confensus coacto, quo
is procurator constitutus, censetur permanere & esse con
fensus, quo perfictrum matrimonium. Quare sicut iuramen
tum accedens matrimonio coacto non obligat, ita nec es
cendens coacto procuratoris ad illud constitutioni. Que
ratio cum deficit in constitutione procuratoris si alia
negotia, existimo iuramentum ei constitutione coacte ac
cedens obligare. Quia constitutus procuratoris ad alia ne
gotia mentis extorta, est ipso iure valida. Ut cum commu
niiori sententia probauit cod. l. 4. *dis*. 12. n. 22.

Quamvis autem constitutio doris & arthrum co
acta, sit ipso iure nulla: vt probauit eadem *dis*. 12. n. 23. ex
stimo iuramentum illi accedens obligare, contra aliquos,
quos retulit eodem lib. 4. *dis*. 21. *nu*. 5. Quia interdictum
principaliter per bonum puitatum: parum enim interest
republice, siue hic, siue illius, dotem illam & arthras
consequatur: cum intra eamdem rem publicam maneat.
In quo casu iuramentum obligat, iuxta regulam traditam
hoc lib. c. 9. n. 31. 35. & 36.

Tandem alij extendunt, ut iuramentum accedens voto
metu graui extorta obligat. Ita *Sotus* l. 8. *de iustitia*, q. 1. 47.
circu *olutionem* ad 3. *vers*. *Seraphinus autem*. *Palacios* 4. d. 29. *dis*
pu. *sol*. 666. *vers*. *Hoc argumentum*: utque autem indistin
cte loquitur de voto, non distinguens inter simplex, &
promissionem. Alij autem, quos retulit l. 4. de matrim. *disp*.
21. n. 5. dicunt deobligare iuramentum hoc, & ita non in
digere relaxatione. Et quidam ex illis loquuntur indistin
cte de voto: alij vero de professione religionis: vbi re
tuli. Et loquentes de omni voto suffit non valere *Manuel*
2. *to Summa*, c. 93. n. 4. *Emmanuel Sa in Summa*, v. *Votum*, n. 8.
At verius existimo id iuramentum accedens professioni
religionis non valere. Quia professio coacta interdicunt
etiam ob bonum commune. Et ideo militari ratio tradita
n. 21. de matrimonio, argue id est, si accedit simpliciter
religionis voto, quod se habet ac sponsalia ad matrimoniū.
Et ita quamvis *Suaraz* 10. 2. de *religione*, trah. *devoto*, lib. 1. 6. 8.
per totum, defendat solam religionis professionem mea
factam esse iuritam, non autem vota simplicia: at *num*. 10.
& 11. dicit idem de *voto* simplici religionis. Quia (inquit)
licet tale vota non sit iuritum ex iure natura, nec dire
cte,

et per se sit ab Ecclesia iuritum, ut per quandam
consequientiam ex ipso quod profilio est iurita, con
seru quoque iuritum votum impplex faciendo profilio
nis. Nemo enim potest obligari ad faciendo actum in
validum. Sic ergo eadem ratione, qua dicimus iuramentum
accedens professioni coacto non obligare, est idem
descendens de iuramento accedens simplici religionis vo
to. At si iuramentum accedens aliis votis simplicibus, est
verius id valere. Quod non sitira speciali ratione libertas
in eis requiri.

25 Ex dictis deciditur solutio eius questionis, an solutus
est carcere iuramento praefito de redeundo in ipsum, te
neatur redire. Quia in te conuenit inter omnes, tenetrum
redire, quando carcer, & pena inferenda, etiā mortis,
sunt iusta. Quia id iuramentum est de iure iusta, & nil ca
rari potest iuratis: quo haec obligatio liberatur: cum ad
forbitum in*dictum* speletur id iuramentum cum vita periculo
obligatur, nec aliqua iniuria iuratis inrigetur. Idem dicit
Sayro in *clavis regia*, lib. 12. c. 18. n. 26. quamvis sit vere inno
cents, si secundum allegata & probata, carcer & mors in
ferenda deterrimunt: & id, iure carcer alias effici
tas, siue iniuriosas. Quia quamvis sit dominus qui ipsi
rei familiari, & fama, non licet ea absque iusta causa
prodiger. Preterea quia, esti carcer effici alias iustas, ced
itur iniustus timore sententia iniusta. Hanc sustinet *Vaz*
quez 1.2. q. 96. 4. *dis*. 174. 5. an. 35. *v* quod ad 39. Quiramen
n. 38. hoc limitat, quando timetur iniusta sententia, in fama, aut
rei familiaris detrimentum: & id, iure carcer alias effici
tas, siue iniuriosas. Quia quamvis sit dominus qui ipsi
rei familiari, & fama, non licet ea absque iusta causa
prodiger. Preterea quia, esti carcer effici alias iustas, ced
itur iniustus timore sententia iniusta. Hanc sustinet *Vaz*
quez 1.2. q. 96. 4. *dis*. 174. 5. an. 35. *v* quod ad 39. Quiramen
n. 38. hoc limitat, quando timetur iniusta sententia, in fama, aut
rei familiaris detrimentum: & id, iure carcer alias effici
tas, siue iniuriosas. Quia quamvis sit dominus qui ipsi
rei familiari, & fama, non licet ea absque iusta causa
prodiger. Preterea quia, esti carcer effici alias iustas, ced
itur iniustus timore sententia iniusta. Hanc sustinet *Vaz*
quez 1.2. q. 96. 4. *dis*. 174. 5. an. 35. *v* quod ad 39. Quiramen
n. 38. hoc limitat, quando timetur iniusta sententia, in fama, aut
rei familiaris detrimentum: & id, iure carcer alias effici
tas, siue iniuriosas. Quia quamvis sit dominus qui ipsi
rei familiari, & fama, non licet ea absque iusta causa
prodiger. Preterea quia, esti carcer effici alias iustas, ced
itur iniustus timore sententia iniusta. Hanc sustinet *Vaz*
quez 1.2. q. 96. 4. *dis*. 174. 5. an. 35. *v* quod ad 39. Quiramen
n. 38. hoc limitat, quando timetur iniusta sententia, in fama, aut
rei familiaris detrimentum: & id, iure carcer alias effici
tas, siue iniuriosas. Quia quamvis sit dominus qui ipsi
rei familiari, & fama, non licet ea absque iusta causa
prodiger. Preterea quia, esti carcer effici alias iustas, ced
itur iniustus timore sententia iniusta. Hanc sustinet *Vaz*
quez 1.2. q. 96. 4. *dis*. 174. 5. an. 35. *v* quod ad 39. Quiramen
n. 38. hoc limitat, quando timetur iniusta sententia, in fama, aut
rei familiaris detrimentum: & id, iure carcer alias effici
tas, siue iniuriosas. Quia quamvis sit dominus qui ipsi
rei familiari, & fama, non licet ea absque iusta causa
prodiger. Preterea quia, esti carcer effici alias iustas, ced
itur iniustus timore sententia iniusta. Hanc sustinet *Vaz*
quez 1.2. q. 96. 4. *dis*. 174. 5. an. 35. *v* quod ad 39. Quiramen
n. 38. hoc limitat, quando timetur iniusta sententia, in fama, aut
rei familiaris detrimentum: & id, iure carcer alias effici
tas, siue iniuriosas. Quia quamvis sit dominus qui ipsi
rei familiari, & fama, non licet ea absque iusta causa
prodiger. Preterea quia, esti carcer effici alias iustas, ced
itur iniustus timore sententia iniusta. Hanc sustinet *Vaz*
quez 1.2. q. 96. 4. *dis*. 174. 5. an. 35. *v* quod ad 39. Quiramen
n. 38. hoc limitat, quando timetur iniusta sententia, in fama, aut
rei familiaris detrimentum: & id, iure carcer alias effici
tas, siue iniuriosas. Quia quamvis sit dominus qui ipsi
rei familiari, & fama, non licet ea absque iusta causa
prodiger. Preterea quia, esti carcer effici alias iustas, ced
itur iniustus timore sententia iniusta. Hanc sustinet *Vaz*
quez 1.2. q. 96. 4. *dis*. 174. 5. an. 35. *v* quod ad 39. Quiramen
n. 38. hoc limitat, quando timetur iniusta sententia, in fama, aut
rei familiaris detrimentum: & id, iure carcer alias effici
tas, siue iniuriosas. Quia quamvis sit dominus qui ipsi
rei familiari, & fama, non licet ea absque iusta causa
prodiger. Preterea quia, esti carcer effici alias iustas, ced
itur iniustus timore sententia iniusta. Hanc sustinet *Vaz*
quez 1.2. q. 96. 4. *dis*. 174. 5. an. 35. *v* quod ad 39. Quiramen
n. 38. hoc limitat, quando timetur iniusta sententia, in fama, aut
rei familiaris detrimentum: & id, iure carcer alias effici
tas, siue iniuriosas. Quia quamvis sit dominus qui ipsi
rei familiari, & fama, non licet ea absque iusta causa
prodiger. Preterea quia, esti carcer effici alias iustas, ced
itur iniustus timore sententia iniusta. Hanc sustinet *Vaz*
quez 1.2. q. 96. 4. *dis*. 174. 5. an. 35. *v* quod ad 39. Quiramen
n. 38. hoc limitat, quando timetur iniusta sententia, in fama, aut
rei familiaris detrimentum: & id, iure carcer alias effici
tas, siue iniuriosas. Quia quamvis sit dominus qui ipsi
rei familiari, & fama, non licet ea absque iusta causa
prodiger. Preterea quia, esti carcer effici alias iustas, ced
itur iniustus timore sententia iniusta. Hanc sustinet *Vaz*
quez 1.2. q. 96. 4. *dis*. 174. 5. an. 35. *v* quod ad 39. Quiramen
n. 38. hoc limitat, quando timetur iniusta sententia, in fama, aut
rei familiaris detrimentum: & id, iure carcer alias effici
tas, siue iniuriosas. Quia quamvis sit dominus qui ipsi
rei familiari, & fama, non licet ea absque iusta causa
prodiger. Preterea quia, esti carcer effici alias iustas, ced
itur iniustus timore sententia iniusta. Hanc sustinet *Vaz*
quez 1.2. q. 96. 4. *dis*. 174. 5. an. 35. *v* quod ad 39. Quiramen
n. 38. hoc limitat, quando timetur iniusta sententia, in fama, aut
rei familiaris detrimentum: & id, iure carcer alias effici
tas, siue iniuriosas. Quia quamvis sit dominus qui ipsi
rei familiari, & fama, non licet ea absque iusta causa
prodiger. Preterea quia, esti carcer effici alias iustas, ced
itur iniustus timore sententia iniusta. Hanc sustinet *Vaz*
quez 1.2. q. 96. 4. *dis*. 174. 5. an. 35. *v* quod ad 39. Quiramen
n. 38. hoc limitat, quando timetur iniusta sententia, in fama, aut
rei familiaris detrimentum: & id, iure carcer alias effici
tas, siue iniuriosas. Quia quamvis sit dominus qui ipsi
rei familiari, & fama, non licet ea absque iusta causa
prodiger. Preterea quia, esti carcer effici alias iustas, ced
itur iniustus timore sententia iniusta. Hanc sustinet *Vaz*
quez 1.2. q. 96. 4. *dis*. 174. 5. an. 35. *v* quod ad 39. Quiramen
n. 38. hoc limitat, quando timetur iniusta sententia, in fama, aut
rei familiaris detrimentum: & id, iure carcer alias effici
tas, siue iniuriosas. Quia quamvis sit dominus qui ipsi
rei familiari, & fama, non licet ea absque iusta causa
prodiger. Preterea quia, esti carcer effici alias iustas, ced
itur iniustus timore sententia iniusta. Hanc sustinet *Vaz*
quez 1.2. q. 96. 4. *dis*. 174. 5. an. 35. *v* quod ad 39. Quiramen
n. 38. hoc limitat, quando timetur iniusta sententia, in fama, aut
rei familiaris detrimentum: & id, iure carcer alias effici
tas, siue iniuriosas. Quia quamvis sit dominus qui ipsi
rei familiari, & fama, non licet ea absque iusta causa
prodiger. Preterea quia, esti carcer effici alias iustas, ced
itur iniustus timore sententia iniusta. Hanc sustinet *Vaz*
quez 1.2. q. 96. 4. *dis*. 174. 5. an. 35. *v* quod ad 39. Quiramen
n. 38. hoc limitat, quando timetur iniusta sententia, in fama, aut
rei familiaris detrimentum: & id, iure carcer alias effici
tas, siue iniuriosas. Quia quamvis sit dominus qui ipsi
rei familiari, & fama, non licet ea absque iusta causa
prodiger. Preterea quia, esti carcer effici alias iustas, ced
itur iniustus timore sententia iniusta. Hanc sustinet *Vaz*
quez 1.2. q. 96. 4. *dis*. 174. 5. an. 35. *v* quod ad 39. Quiramen
n. 38. hoc limitat, quando timetur iniusta sententia, in fama, aut
rei familiaris detrimentum: & id, iure carcer alias effici
tas, siue iniuriosas. Quia quamvis sit dominus qui ipsi
rei familiari, & fama, non licet ea absque iusta causa
prodiger. Preterea quia, esti carcer effici alias iustas, ced
itur iniustus timore sententia iniusta. Hanc sustinet *Vaz*
quez 1.2. q. 96. 4. *dis*. 174. 5. an. 35. *v* quod ad 39. Quiramen
n. 38. hoc limitat, quando timetur iniusta sententia, in fama, aut
rei familiaris detrimentum: & id, iure carcer alias effici
tas, siue iniuriosas. Quia quamvis sit dominus qui ipsi
rei familiari, & fama, non licet ea absque iusta causa
prodiger. Preterea quia, esti carcer effici alias iustas, ced
itur iniustus timore sententia iniusta. Hanc sustinet *Vaz*
quez 1.2. q. 96. 4. *dis*. 174. 5. an. 35. *v* quod ad 39. Quiramen
n. 38. hoc limitat, quando timetur iniusta sententia, in fama, aut
rei familiaris detrimentum: & id, iure carcer alias effici
tas, siue iniuriosas. Quia quamvis sit dominus qui ipsi
rei familiari, & fama, non licet ea absque iusta causa
prodiger. Preterea quia, esti carcer effici alias iustas, ced
itur iniustus timore sententia iniusta. Hanc sustinet *Vaz*
quez 1.2. q. 96. 4. *dis*. 174. 5. an. 35. *v* quod ad 39. Quiramen
n. 38. hoc limitat, quando timetur iniusta sententia, in fama, aut
rei familiaris detrimentum: & id, iure carcer alias effici
tas, siue iniuriosas. Quia quamvis sit dominus qui ipsi
rei familiari, & fama, non licet ea absque iusta causa
prodiger. Preterea quia, esti carcer effici alias iustas, ced
itur iniustus timore sententia iniusta. Hanc sustinet *Vaz*
quez 1.2. q. 96. 4. *dis*. 174. 5. an. 35. *v* quod ad 39. Quiramen
n. 38. hoc limitat, quando timetur iniusta sententia, in fama, aut
rei familiaris detrimentum: & id, iure carcer alias effici
tas, siue iniuriosas. Quia quamvis sit dominus qui ipsi
rei familiari, & fama, non licet ea absque iusta causa
prodiger. Preterea quia, esti carcer effici alias iustas, ced
itur iniustus timore sententia iniusta. Hanc sustinet *Vaz*
quez 1.2. q. 96. 4. *dis*. 174. 5. an. 35. *v* quod ad 39. Quiramen
n. 38. hoc limitat, quando timetur iniusta sententia, in fama, aut
rei familiaris detrimentum: & id, iure carcer alias effici
tas, siue iniuriosas. Quia quamvis sit dominus qui ipsi
rei familiari, & fama, non licet ea absque iusta causa
prodiger. Preterea quia, esti carcer effici alias iustas, ced
itur iniustus timore sententia iniusta. Hanc sustinet *Vaz*
quez 1.2. q. 96. 4. *dis*. 174. 5. an. 35. *v* quod ad 39. Quiramen
n. 38. hoc limitat, quando timetur iniusta sententia, in fama, aut
rei familiaris detrimentum: & id, iure carcer alias effici
tas, siue iniuriosas. Quia quamvis sit dominus qui ipsi
rei familiari, & fama, non licet ea absque iusta causa
prodiger. Preterea quia, esti carcer effici alias iustas, ced
itur iniustus timore sententia iniusta. Hanc sustinet *Vaz*
quez 1.2. q. 96. 4. *dis*. 174. 5. an. 35. *v* quod ad 39. Quiramen
n. 38. hoc limitat, quando timetur iniusta sententia, in fama, aut
rei familiaris detrimentum: & id, iure carcer alias effici
tas, siue iniuriosas. Quia quamvis sit dominus qui ipsi
rei familiari, & fama, non licet ea absque iusta causa
prodiger. Preterea quia, esti carcer effici alias iustas, ced
itur iniustus timore sententia iniusta. Hanc sustinet *Vaz*
quez 1.2. q. 96. 4. *dis*. 174. 5. an. 35. *v* quod ad 39. Quiramen
n. 38. hoc limitat, quando timetur iniusta sententia, in fama, aut
rei familiaris detrimentum: & id, iure carcer alias effici
tas, siue iniuriosas. Quia quamvis sit dominus qui ipsi
rei familiari, & fama, non licet ea absque iusta causa
prodiger. Preterea quia, esti carcer effici alias iust